

verte,

P. S.

Ännu beder jag upplysningsvis få meddela att de priser, som Sägägarerna komma att erbjuda för Stocken troligen kommer att motsvara de för köparerna nu åsatta förmonligaste minimi isynnerhet då flötningarna kunna utföras i större partier och konkurrensen för huggnings och släpnings Arbetet upphör.

D⟨en⟩ S⟨amme⟩

10

127 J. V. SNELLMAN – J. W. G:SON SNELLMAN
4. V 1863
RA, JVS samling

Käre broder!

Dina kärkomna bref af den 18 Mars och 25 April har jag mottagit.

20 Hjertligt tack för välönskningarne. icke såsom skulle jag hafva någon glädje af utnämningen, som af mig varit hvarken efter sträfvad eller efterlängtat. men härom mera, när Du, såsom jag hoppas, kommer hit till Landtdagen.

Tyvärr lärers så gå, att jag får Finanserna på min del. Men *detta är till vidare oss emellan*. Lyckligtvis är Langenskiölds tillstånd icke alldeles hopplöst. Men han behöfver äfven i bästa fall en längre hvila, och jag är, så att säga, nödd och tvungen, att träda i hans ställe för något år.

Först den 1:a Juli vidtager min befattning. Likväl har jag löfte om ännu någon månads frihet, för att förbereda mig,

30 I skogsaffärerna kan jag derföre till vidare ingenting göra. Icke heller har jag ännu så reda på dem, att jag vågar öfver dem fälla något omdöme. Likväl kan jag kanske komma i tillfälle att yttra något ord i Er sak. Om Du vill vara god och skicka mig en korrt promemoria öfver Er tillämnade ansöknings innehåll, vore detta väl. Äfven uppgift på auktionsanbudens belopp och minimi prisen; ty det går icke an för mig, att derom söka underrättelse här, så länge jag icke har något med affärerna att göra.

40 Man får icke alltför mycket förarga sig öfver Skogsstyrelsens tillgöranden, så länge icke visas kan, att de afse något annat, än statens fördel. Det är olämpligt, att staten skall befatta sig med något slags handelsrörelse. Men hvad kronans skogar angår, är sådant nödvändigt. Och måste kronan drifva denna affär, så finnes för dess drifvande blott, en regel: att sköta den så, som en enskild affärsman skulle göra. Detta kan i min tanke icke bestridas. Ur sådan synpunkt bör derföre Skogsstyrelsens förfarande bedömas.

Likväl ingen regel utan undantag. Så länge saken är ny, erfordras konsiderationer. Likaså påkallas sådane af ett så hårdt år som detta. Staten är icke statskassan. Dess enda rikedom är folkets välstånd.

50 Sleepers affären tror jag icke vara någon annan, än den kända planen, att få jernväg bygd af Engelskt bolag mot leverans af Sleepers. Behofvet af dessa skall vara stort, emedan man för dem till Australien och Ostindien, hvilka länders trädsorter äro för dyrbara till sådane. Den saken kommer dock att hvila till Landtdagen, som skall bestämma; om jernvägar eller icke?

I Tidningsaktieaffären vore det visst en önskelig sak, om H⟨errar⟩ aktionärer ville erlägga beloppet. Bladet behöfver första året detta

tillskott. Jag önskade också gerna komma ifrån mina 14 aktier – såsom, att i många dylika affärer få rent hus, förrän nya och större bekymmer komma öfver mig.

Hvad som mest oroar, är tanken på årsvexten. Gifve Gud, att den blefve tillfredsställande.

Haf vänskapen, skrif mig oftare till, nu och framdeles, med nyttiga upplysningar – men framför allt *säkra*. Ty *ett enda* tag på grund af felaktiga notiser kan förderfva mig. Allmänt hafva mina blifvande embetsbröder bemött mig med välvilja. Men jag vet nog, att de finnas, som icke ogerna få hugg på mig – *oss emellan*. jag måste derföre gå tillväga med ytterlig försigtighet. Har man der en gång visat sig illa underrättad, så får man vara viss på, att jemnt hafva det i fatet för sig. Det är icke godt att knäppa nötter med de stora. Än mindre med dem, som gerna vilja vara sådane.

Helsa kärt Din goda Hustru och Dina barn. Jag är som förut

Din
tillgifne Vän och Broder
Joh. Vilh. Snellman.

Helsingfors den 4 Maj 1863.

128 J. V. SNELLMAN – J. W. G:SON SNELLMAN
8.V 1863
RA, JVS samling

Käre Broder! Jag har en sorglig anledning att åter skrifva.

Det väger i detta ögonblick mellan krig och fred. Det förra är lika nära som den senare.

Bed derföre alla menniskor assurera fartyg mot krigsfara.

Inom 14 dagar afgöres, om försvarsanstalter äfven här skola vidtagas. Allt är dertill i beredskap: pengar – lån naturligtvis, vapen och förråder.

I denna sväfvande ställning anser man adresser till Kejsaren härifrån Finland kunna verka afgörande på Svenskarnes krigslystnad – och derigenom på Frankrikes.

Härifrån komma adresser att afgå. Troligen blir om en sådan fråga äfven hos Er, blott två saker har man i dem att hålla sig vid.

1:o Tillgifvenhets och trohets försäkran till Monarken, erkännande att Han skyddat och främjat vår nationalitets och våra nationela institutioners utveckling.

2:o Försäkran att vi anse *hvarje* fientligt anfall vara förderfligt för denna fredliga utveckling, som är vårt enda, närmaste behov; och att vi derföre med ihärdigt mod och orubblig trohet till Monarken skola försvara vårt land.

Jag behöfver icke tala om de förfärliga olyckorna af ett krig i närvarande tidpunkt.

Men äfven om fienderna skulle hafva sådan framgång, att vår politiska ställning derigenom skulle förändras, så blefve frukten:

1:o Landets styckning;

2:o Det Svenska partiets öfvervigt, inbördes oenighet – ty det Finska partiet skall icke låta tukta sig – och kanske inbördes krig;

3:o Förr eller senare efter nya krig återfall under Ryskt välde – på hvilka vilkor? Ingalunda på de nuvarande; ty Ryssland skall akta sig,